

PRAHA 1/2 SKA% TOULKY - OD VA•TONAŠ K NA•RODNĀ

ĀCEtrtek, 31 kvĀten 2012

NeĀ¾ zaĀnu své obvyklé toulání Prahou, podĀlím se s vámi dnes o jeden zá¾itek. Na podzim roku 2010 mne pĀ™ibuzní, ja uĀ¾ mnohokrát, pozvali k sobĀ do Prahy na prodlouĀený víkend. Sbalila jsem tedy batĀ¾ek a hurá smĀrem ku Praze - l nezapomenout foĀák a pár nutných vĀcí.

U AndĀla uĀ¾ na mne Āekala dcera, která v Praze studuje a vydaly jsme se ve dvou na procházku. Prošly jsr trasu po Letné a PetĀ™ínĀ, o které jsem zde nedávno psala. V páteĀní podveĀer k pĀ™ibuzním a na další den jsme naplánovali uĀ¾ v plně sestavĀ prohlídku nového dĀlniĀního tunelu u Lahovic, dopĀ™edu avizovanou v médiích. V sobotu ráno jsme stanuli pĀ™ed Smíchovským nádra¾ím, odkud odjíĀdĀly v pravidelných krátkých intervalech zvláš autobusy. . U davu pĀ™ítomných vládla natĀšená a nedoĀkavá nálada. Ta však dostala první trhlínu ve chvíli, kdy autobus namísto k LahovicĀm a Zbraslavi namíĀtil pĀ™es Vltavu do ModĀ™an a dále stoupal vzhĀru zatĀkami smĀrem k ToĀné. PĀ™ekvapením však zdaleka nemĀl být konec .. Autobus nás sice dovezl aĀ¾ k dĀlnici, ovšem u tunelu uĀ¾ byly zátarasy a nikdo dovnitĀ™ nesmĀl. Stavební dĀlníci mĀli ještĀ plně ruce práce, hotovo rozhodnĀ nebylo. Mohli jsme se tudíĀ¾ jen podívat na nezĀĀivný pruh silnice a to bylo asi tak vše. VlĀdl chaos, nadávky nespokojencĀ, mezi nimi obĀas profiĀeli mladí lidé na in-linech. Mezitím autobusy vytrvale pĀ™ivĀĀely další vĀrky nedoĀkavcĀ. Organizace akce silnĀ vázla. Po chvíli dorazilo auto jedné komerĀní televize s redaktorkou a kameramany, aby s nĀkolika nespokojenci natoĀili reportĀ¾.

Zhruba po pĀlhodinĀ jsme usoudili, Ā¾ nebudeme ztrácat Āas a vrátili se autobusem na Smíchov, kde jsme mĀli zaparkované auto. Vydali jsme se na Zbraslav obhlédnout situaci, opĀt organizaĀní fiasko a poté zpĀt na Smíchov. Všechno zlé, pro nĀco dobré - alespoĀ nám zbylo více Āasu na pravidelné záĀijové dny EHD, které jsme téĀ¾ mĀli v plánu na odpoledne. PĀší lávkou pĀ™i Vyšehradském ĀelezniĀním mostĀ jsme pĀ™esšli na VýtoĀ, odkud jsme si naplánovali další trasu pĀ™i Emauzy, Karlovo námĀstí, VojtĀšskou ĀtvrĀ, Národní tĀ™idu do PraĀské kĀ™iĀovaty a odtud na náĀ™eĀ¾ této procházce bude dnešní povídání. VýtoĀ bývala kdysi souĀástí zaniklé praĀské osady Podskalí (osada „pod skálou“). Lidé se zde Āivili vším, co souviselo s vodou - plavení dĀ™eva, jeho prodej, ledování, pískaĀ™ení, chov a prodej ryb. První zmínky o Podskalí pochází z 12. století. BohuĀel r. 1420 byla osada vypálena a lepších ĀasĀ se doĀkala aĀ¾ po dlouhých staletích, v období baroka. Tehdy došlo k rozkvĀtu Podskalí, byly vystavĀny nové domy. R. 1890 pĀ™išla zlá povodeĀ, coĀ¾ uspišilo rozhodnutí ohlednĀ regulace vltavských bĀ™ehĀ, ĀimĀ¾ Podskalí zaniklo a zdeší lokalita podstatnĀ zmĀnila svou podobu. NĀmými svĀdky zaš Podskalí tak zĀstaly pouze dvĀ památky – Podskalská celnice na Výtoni Ā. 412 a kostelík sv. Trojice v ul. Trojické.

V budovĀ Podskalské celnice dnes sídlí velmi pĀkné muzeum patĀ™ící do majetku Muzea hl. MĀsta Prahy. Celnice slouĀila k vybírání cla z pĀ™iplaveného dĀ™eva z horního toku Vltavy, clo se vybíralo tzv. vytínáním dĀ™eva, odtud pojmenováno VýtoĀ. --- O udržĀení tradice plaveckého Ā™emesla se stará i spolek Vltavan zaloĀený na konci 19. století. Za zmínku secesní budova limnigrafu (výtoĀského vodoĀetu) z roku 1907. , Opoušíme muzeum a Vyšehradské stoupáme ke Karlovu námĀstí. Tady fotoaparát zacvakal u pamĀtní desky BoĀeny NĀmcové na domĀ Ā. 45, kde spisovatelka urĀitĀ Āas Āila a dokonĀila BabiĀku. Dále mne zaujal rozsáhlý komplex budov se sochaĀ™skou výzdobou sídlí nĀjaké ministerstvo. Po návratu z vycházky jsme tedy zalovili v hlubinách internetu a zjistili, Ā¾e se jedná o Ministerstvo spravedlnosti. Jedna z budov patĀ™í gymnáziu BotiĀská. V 16. aĀ¾ 19. století zde stával špitál s kostelem, po jeho zboĀ™ení vznikl v letech 1882-1884 neorenesanĀní komplex tĀ™i budov, pĀvodnĀ zamýšlený jako chudobinec pro ĀtyĀ™i stovky muĀĀĀ a Āen. Za první svĀtové války se zde nacházel lazaret, následnĀ r. 1930 budova získala Ministerstvo zdravotnictví. Ministerstvo spravedlnosti zde sídlí od roku 1939.

Z Vyšehradské ulice se také dostaneme k místu s pohnutou historií a tím je klášter s kostelem Na Slovanech – Emauzy. Karel IV. ve snaze dodat svému sídelnímu MĀstu urĀitĀ proslulosti, navázat tĀsnĀjš styky s Balkánem a koneĀnĀ odstranit rozpor mezi západní a východní církví, se rozhodl (se svolením papeĀe) roku 1347 zaloĀit na vyvýšeninĀ nad vsí Podskalí nový klášter s kostelem. Klášter byl hotov r. 1360, kostel r. 1372, náklady si vyĀádaly tyto stavby stejné jako KarlĀv most. ZaslĀcení kostela je pomĀrnĀ obšírné. JiĀ¾ dokonĀením obou staveb pĀ™išli do Prahy pozvaní chorvatší mniši z benediktského opatství poblíĀ Zadaru, aby v zemi šíĀ™ili vzdĀlanosti. A tuto myšlenku se podaĀ™ilo naplnit, neboĀ¾ klášter se brzy stal centrem vzdĀlanosti. V prostorách se nacházela pískaĀ™ská dílna, opisovaly se zde knihy. MnichĀ pĀ™ibývalo a to z Ā™ad ChorvatĀ. Klášter pĀ™estál husitské války, jeho zdmi prošli v prĀbĀhu staletí mniší španĀlší i nĀmeĀtí, jejichĀ¾ pĀ™iĀinĀním interiér kláštera mĀnil svou podobu. NejpohnutĀjš historie kláštera se začala psát bĀhem II. svĀtové války, kdy klášter obsadila okupaĀní vojska za úĀelem zĀ™izení vojenského lazaretu. Spojeneckým náletem r. 1945 byl celý objekt, hlavnĀ kostel, poniĀen, shoĀ™ela stĀ™ interiér. Od 50. let zde sídlily ústavy ĀESAV. R. 1964 vznikla výrazná dominanta kostela – dvĀ betonové vĀĀe. Jinak ale objekt celkovĀ chátral, chybĀly peníze i koncepce vyuĀití, vznikaly i bizarní plány - napĀ™. vybudování garáĀí. JeštĀ hĀ™e dopadla starobylá, pĀvodnĀ románská kaple sv. Kosmy a Damiána, stojící v bezprostĀ™ní blízkosti Emauz, ve které pobývali ve 14. stol. mniší pĀ™ed dostavbou Emauz. Za totality slouĀila jako skladištĀ všeho moĀného, v poniĀeném interiéru nezĀstalo z pĀvodního mobiliĀ™e naprosto nic. . NaštĀ pĀ™išel listopad 1989 a rok poté byl celý objekt vrácen BenediktinĀm, kteĀ™í jej dodnes opravují. A je se opravdu na co dívat. MĀli jsme štĀstí na sympatického prĀvodce, který nás seznámil s historií, v KĀ™iĀové chodbĀ jsme si prohlédli výstavu dobových fotografií, úchvatný kostel i CisaĀ™skou kapli. Navíc v dobĀ naší návštĀvy zde probíhala výstava historických plechových hraĀek. Fota interiéru bez blesku nic moc, ale zvenĀí jsem se ke své nemalé radosti vyĀmĀdila. Stavební opravy probíhaly i naproti Emauzskému klášteru u barokního kostela s. Jana na Skalce. ĀlovĀk by tĀĀko hádal, Ā¾e právĀ zde stávala kdysi jedna z praĀských vinic, Svatošova. Zastavili jsme téĀ¾ krátce u Faustova domu. Po obĀdĀ na KarlovĀ námĀstí jsme se vydali Resslovou ulicí. O kostelech v ResslovĀ ulici jsem psala uĀ¾ v Ālánku o Zderaze. Pomalu se dostáváme do VojtĀšské Ātvrti, jejímĀ¾ stĀ™edem je kostel

http://www.kudlanka.cz VytoĀeno pomocĀ Joomla! GenerovĀno: 16 October, 2019, 20:43

Vojtěcha s páněmlehlou farou. Bývala zde ĀtvrĀj jirchĀ, tj. ĀemeslnĀ, kteĀmĀi nahrubo vydĀlĀvali zviĀecĀ kĀĀhanlivĀ, také smradaĀ, smraĀoši. ĀEtvĀ sama mĀnila pojmenovĀnĀ - Opatovice, PodzderazĀ, SmradaĀ Āi V (podle Karla IV., kteřĀ povolal jirchĀ z KalĀbrie). StejnĀ jako PodskalĀ a Zderaz, i tuto ĀtvrĀ trĀpily ĀastĀ povodnĀ, tak bylo rozhodnuto o jejĀ asanaci, kdy pĀmedtĀm bylo rovnĀĀ rozhodnuto o vybudovĀnĀ kulturnĀho stĀnku ProzatĀmnĀho divadla (1862), poslĀze ND. KostelĀ sv. VojtĀcha stĀl na svĀm mĀstĀ jiĀ ve 13. stol., tedy pĀed zaloĀenĀm v pĀbĀhu staletĀ se postupnĀ zvĀtšoval. Kostel mĀl a dosud mĀ vedle tradice duchovnĀ i tradici hudebnĀ. K zde pĀsobil Josef Foerster a jako varhanĀk v letech 1874 - 1876 samotnĀ AntonĀn DvoĀĀk. Foersterovo jmĀno nese koncertnĀ sĀĀ v budovĀ fary s velmi pĀvabnĀm interierem. DĀle cestou ke kostelu zmĀnĀm ještĀ dva blĀzkĀ o – budovu MĀnesa a ŠtĀtkovskou (ŠtĀtkovskou) vodĀrenskou vĀĀ. Ale o nich, stejnĀ jako o tom, pĀknĀho jsme ještĀ vidĀli na vychĀzce onu zĀĀijovou sobotu, zase pĀmĀištĀ.

DoufĀm, Āe se vĀm dnešnĀ prochĀzka lĀbilaVaše MIA